

בדרך לכיבוש הרצועה: לא נסתפק בחצי ניצחון

23.10.2023 | written by ישי ערמוני

בימים האחרונים נשמעות טענות לפיהן מדינת ישראל תהיה מסוגלת להשיג את מטרותיה האסטרטגיות ברצועת עזה ללא כיבוש מלא של הרצועה, וכי עליה להתחיל לחפש "אסטרטגיית יציאה" לקראת סיום המלחמה.

כך למשל כתב העיתונאי רון בן ישי בדיעות אחרונות: "פעולה בנוסח 'חומת מגן' מתקפה כולל תמרון לתוך צפון הרצועה כדי להשיג שליטה צבאית בשטח השליטה הפיזית בכל צפון הרצועה עד לנחל עזה נחוצה לפגיעה בלוחמים ובתשתיות הצבאיות ושם גם ממוקם המרכז השלטוני המעשי והסמלי של משטר חמאס, שיאבד את "בירתו" בדרום הרצועה תפעל ישראל להשגת אותן מטרות בדיוק בשיטות אחרות על פי התוצאות שיושגו בשטח בשבועות הלחימה הראשונים, ישראל צריכה להגיע יחד עם ארה"ב להחלטות על 'תוכנית יציאה' רצויה, ולהתניע את המהלכים המדיניים הנחוצים להשגתה ולהפעלתה. תוכנית היציאה מהרצועה והליכי ההסדרה בשטח אחרי העזיבה צריכים להבטיח את השגת היעדים האסטרטגיים הרצויים לישראל ולארה"ב לטווח הבינוני (10-5 שנים)".

במקרה הטוב, מדובר בחשיבה אסטרטגית שגויה ונאיבית, שיישומה יוליך את ישראל לאסון נוסף. מטרותיה של ישראל אינן ניתנות להשגה בכיבוש חלקי של הרצועה לא של חצי, שני שלישי או אף תשע עשיריות ממנה. מובן מאליו שהנהגת חמאס ולוחמיו ימלטו לחלק הנותר שלא נכבש בידי ישראל, יחד עם הנשק ובני הערובה הישראלים שברשותם.

לאחר נסיגת כוחות צה"ל יגוחו הללו ממסתורם, יכריזו על ניצחון וישתלטו מחדש על כלל הרצועה, כפי שעשה הטליבאן באפגניסטאן ודאע"ש בצפון עיראק. או אז ישראל תעמוד בפני הברירה של כיבוש מחדש של השטח עליו הקיזה דם רב, או כניעה לעובדת המשך קיומו של חמאס ושלל דרישותיו כגון שחרור אסירים, כצעד מקדים למלחמה נוספת והרסנית בהרבה בתוך גבולותיה.

המחשבה כאילו ישראל תוכל להשלים את השמדת חמאס בדרום הרצועה ב"אמצעים אחרים" שאינם כוללים כיבוש קרקעי אין לה בסיס ולו הרעוע ביותר במציאות, כפי שהוכיחו לנו כל הסבבים מול הרצועה בעשורים האחרונים, וכפי שאנו רואים גם ביהודה ושומרון תקופה ארוכה אף יותר.

רק כיבוש מוחלט, עד הבניין האחרון, תוך השגת חופש פעולה מלא לצה"ל ולשב"כ לצוד בחודשים שלאחר מכן את אחרוני המחבלים, יבטיחו השמדה מוחלטת ומלאה של הארגון הרצחני.

אולם בכך לא יסתיים האתגר. כפי שמוכיח הניסיון הישראלי בעזה ובלבנון, והניסיון האמריקאי באפגניסטן, 'אסטרטגיית יציאה' אינה אלא שם מכובס לתבוסה. ברגע שכוחות צה"ל יצאו מהרצועה, גורלו של כל משטר ידידותי שישראל תעמיד בה יהיה כשל באשיר ג'ומאייל בלבנון ושל הברית הצפונית באפגניסטן. עובדה זו ברורה מאליה לכלל תושבי הרצועה, ולכן ללא נוכחות של צה"ל מתי מעט יעזו לשתף פעולה או לקחת חלק במשטר כזה. רק נוכחות מתמדת וקבועה של צה"ל, על חייליו והטנקים שלו, כולל מבצעי מעצרים ליליים תמידיים במתווה 'כיסוח דשא', הם שימנעו מארגון הטרור לשקם את עצמו, להשתלט מחדש על הרצועה ולהפנות שוב את טיליו ומחבליו החוצה כלפי ישראל.

אומנם יהיו לכך מחירים, אך כפי שניתן לראות מההשוואה ליו"ש, אלו יהיו נסבלים, ופחותים עשרת מונים מהמחיר ששילמה ישראל בשבעה באוקטובר. על ממשלת ישראל והממסד הבטחוני שלה להפנים את בצורך הבלתי נמנע הזה, ולהכין עצמם ואת הציבור ולהתגשמותו.

פורסם במקור ראשון 23.10.2023